

DOMINO

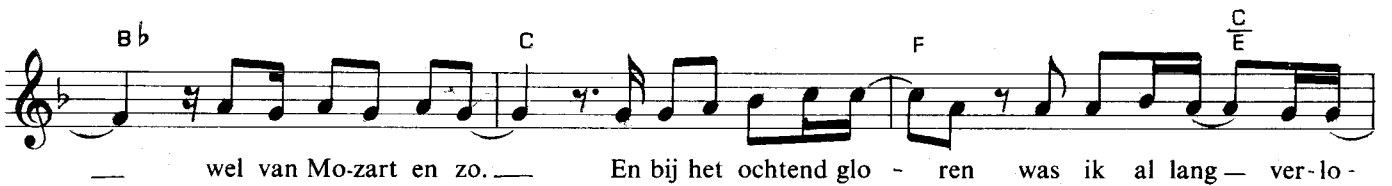
Tekst en Muziek :
Jan SAVENBERG

't Is niet zo lang ge -

le-den maar 't lijkt een ver ver - le-den ze heet te Do-mi - no of ze noemde zich zo. —

En zij had in haar o-gen het blauw van re-gen-bo - gen ze hield niet van Clouseau -

wel van Mo-zart en zo. — En bij het ochtend glo - ren was ik al lang - ver-lo -

- ren het was echt goed raak, — ik heb een vreemde smaak — ze is niet lang ge-ble - ven, —

— heeft geen a-dres — ge-ge - ven ze heet - te Do - mi-no, — Do-mi-no — of

zo zo

zo zo

♩

CODA

F Git. F C/E D m C B^b

zo

C F C/E D m C

B^b C F C/E

D m C B^b B^b/C F Git. F

zo

Ik heb in heel mijn le-ven — om niemand veel ge -

ge - ven maar wel om Do - mi - no — Do - mi - no of zo.

Ze hield van verre landen
 van godverlaten stranden
 van wachten op Godot
 zij had cultuur en zo.

Er was iets in haar haren
 't is moeilijk te verklaren
 het leek wel maneschijn,
 moet mijn verbeelding zijn.

Dan zei ze ik vergeet je
 Ze lachte zelfs een beetje
 je komt er wel doorheen
 jij redt het wel alleen.
 't Was hard om te verduren
 maar 'k ging door heter vuren
 ze heette Domino,
 Domino of zo.

En zij had in haar ogen
 het blauw van regenbogen
 ze hield niet van Clouseau
 wel van Mozart en zo.
 Er was iets in haar haren
 't is moeilijk te verklaren.
 leek wel maneschijn
 kan mijn verbeelding zijn.

Ze zeggen dat ik taai ben
 dat ik een echte haai ben
 het lijkt alleen maar zo,
 vraag maar aan Domino.
 Ik heb in heel mijn leven
 om niemand veel gegeven
 maar wel om Domino
 Domino of zo.